

divendres, 29 gener de 1937

PREU:

Any III Núm. 398

Redaccio i Administració:
Ronda Universitat, núm. 28.
Impremta: Tallers, núm. 48.
Telèfons: 14446 - 22122
BARCELONA

15
CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:

**Sang de la
retaguarda**

Azaña i Companys han visitat les indústries de guerra

Els obrers han victorejat els dos Presidents

URGEX

Exèrcit regular. Comandament únic. Servei obligatori. Aquestes són les consignes primordials per a l'assoliment de la victòria. Cap sector antifeixista, cap grup ni bandera no s'oposa a l'efectivitat d'aquestes consignes. Tots hem demanat la seva realització des de la Premsa, des de la tribuna popular, des dels crits suggestius de les pancartes... Ah! però cal que, si volem vèncer aviat el feixisme, aquesta estructuració de l'exèrcit regular sigui efectiva, puix que res no ho obstaculitza, com més aviat millor, com més urgentment millor. El Cinquè regiment de Madrid, el nom del qual restarà vinculat a la gloriosa defensa de la capital de la República, acaba d'assenyalar el camí del triomf. El Cinquè regiment — el de l'heroic comandant Lister — ha decidit, en un acte que ha de servir d'exemplaritat, dissoldre's i lliurar els seus efectius al nou exèrcit creat pel Govern de la República.

El Cinquè regiment reclama també l'aplicació del servei militar obligatori i la constitució ràpida de les Caixes de Reclutament i de tots aquells altres organismes necessaris per a fer viable l'obligatorietat del servei de les armes. "Cal tenir les reserves precisas i netejar la retaguarda dels senyorets que presumeixen de milicians" — va dir "La Passionària" en l'acte que ahir es celebrà a Madrid amb motiu de la dissolució del Cinquè regiment. — Cal, en una paraula, responsabilitzar la retaguarda i sotmetre-la a la disciplina sota la qual actua, a la línia de foc, un exèrcit regular.

Disciplina i responsabilitat a la retaguarda. Ja n'hem parlat moltes i moltes vegades, amb resultats ben migrats. Mentre es forja, sobre la marxa de la guerra, el gran exèrcit regular del poble, no pot consentir-se que segueixi mantenint-se aquest desordre entre el front i la retaguarda. ¿Es que caldrà que els qui es baten vint-i-quatre hores cada dia a les trinxeres els abandonin circumstancialment per venir a imposar-nos la disciplina i el concepte de responsabilitat que ens manquen? El qui actua al marge d'una disciplina sindical i no acata les consignes de l'organització, és un soldat que es passa a l'enemic i cal donar-li el mateix tracte.

Es parla, aquests dies, d'arribades i components de la "cinquena columna" que actuen escudats en un carnet sindical. Si això és cert, ¿qui en té la culpa sinó les mateixes organitzacions sindicals que, en una cursa desenfundada cap a la major difusió del propi carnet, no han tingut cura d'exercir la més elemental depuració de llurs rengles? ¿Ja estan segures, aquestes organitzacions, que no han arribat adhue a conferir llocs de responsabilitat i de direcció a aquests arribistes i a aquests elements de la "cinquena columna" de què parlàvem anteriorment?

Exèrcit regular al front. Però a la retaguarda disciplina de guerra, i, en conseqüència, responsabilitat de guerra.

Només els resta un deu per cent de les forces importades del Marroc

Bilbao, 29. — Es tenen notícies que totes les forces de Regulars que tenien els feixistes als diferents fronts, han estat concentrades a Burgos, més que res per evitar les contínues desercions que es produïen. Només resta un deu per cent dels contingents que portaren del Marroc.

Els facciosos topen amb insuperables dificultats econòmiques

Paris, 29. — Notícies que es reben de la zona rebel indiquen que les autoritats faccioses han de fer front a nombroses dificultats creades per l'normalitat econòmica i jurídica en què viuen aquests pobles. Es reuneixen a Valladolid els presidents de totes les Càmbreres de Comerç del territori facciós per a coordinar els treballs. Fou nomenat Manuel Moliné per a representar el

A dalt i al costat: Els Presidents Azaña i Companys recorrent i examinant la producció de la indústria de guerra catalana, aquest matí (Centelles)

A dos quarts de deu d'aquest matí, el President Companys, acompanyat del conseller primer, senyor Terradellas, de l'ajudant de S. E. tinent coronel Gavarró, del cap del Gabinet de Premsa, senyor Vilà, i dels membres del Comitè d'Indústries de Guerra, coronel Ricard Giménez Beraza, comandant Sanjauní, Manuel Martí Pallarès, Marian Martín, tinent coronel M. Ramírez de Cartagena; comandant Lluís de Arizón; Joan Deulofeu, Eugeni Vallejo i Cases, s'ha dirigit al Parlament Català per tal de recollir el President de la República, i efectuar l'anunciada visita a les indústries de guerra.

El senyor Azaña anava el ministre senyor Giral; el secretari particular del President, senyor Santos Martínez, i el cap de l'escorta presidencial, senyor Viqueira. Els dos Presidents i la comitiva han visitat les diverses fàbriques dedicades a la producció del material de guerra, on han estat rebuts pels Comitès de fàbrica, tècnics i especialistes, que els han donat detalls de la marxa de la producció.

A tots els departaments els obrers, en donar-se compte de la presència dels Presidents de la República i Catalunya, els han fet expressió de la seva simpatia, i els ha victorejat. A algunes fàbriques hi havia pancartes on es donava la benvinguda als il·lustres visitants.

El senyor Azaña ha fet grans elogis de l'entusiasme dels treballadors d'aquell ram, de la disciplina que hi regna i de la important i acurada producció.

El senyor Companys, que ja coneixia aquells treballs per haver efectuat anteriorment una altra visita, s'ha mostrat satisfet dels progressos aconseguits i de la portada del material manufacturat, i ha felicitat els Comitès de fàbrica i especial-

ment el Comitè d'Indústries de Guerra. A les dues de la tarda, una vegada efectuades les visites, el senyor Companys ha acompanyat el senyor Azaña al Parlament, i després ha retornat al Palau de la Generalitat.

L'ocupació del Parc de l'Oest posa en situació insostenible el sector facciós de la Ciutat Universitària

Madrid, 29. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu: «L'avancé conseguit ahir al Parc de l'Oest és de bastant consideració. Tot el que queda lliure de facciosos és un pas més donat per les forces de la República per aconseguir que la situació dels feixistes a la Ciutat Universitària sigui insostenible. Ja en alguns sectors d'ella és bastant difícil, difícilitat que ara ha augmentat en quedar baluts des de les nostres posicions la majoria dels camins, per no dir tots, que conduïen a determinat reduït, potser el millor que els traidors han aconseguit en aquest sector de Madrid».

«S'ha d'esser a vegades un xic guerriller», deia fa poques hores un destacat cap militar. I, en efecte, l'avancé d'ahir demostra com en determinades ocasions l'audàcia i el coratge d'uns minyons poden asse-

lir objectius per aconseguir els quals cal, en altres condicions, una gran preparació artillera i sempre s'hauria de lamentar baixes en els nostres rengles. Això, naturalment, no vol donar a entendre com a regla general la inutilitat de l'artilleria i menys per als madrilenys, que saben bé quin és el paper que les nostres bateries han jugat en la defensa de Madrid; però a vegades aquesta cosa de mà donen uns resultats admirables, com en la jornada d'ahir.

En els altres fronts de Madrid hi hagué escassa activitat. A primeres hores de la nit un atac enemic per la Ciutat Universitària, potser amb la intenció de tancar les nostres noves posicions, fou rebutjat amb facilitat; i la tranquil·litat ja no ha tornat a torbar-se fins al moment en què escrivim aquestes línies.

Tampoc no hi hagué activitat al sector d'Aranjuez, la qual cosa no vol dir que no passi avui, car suposem el gran interès de l'enemic a atacar alguns sectors».

comerç i Francesc Canó per a representar la indústria prop de la Comissió de pagaments, organisme creat pels militars, en el qual s'ingressa el producte de les fortunes incautades a homes d'esquerra.

Una de les grans dificultats per a la indústria i el comerç de la zona rebel és la falta de primers materials. Les xocolateries de Vigo han hagut de paralitzar el seu treball per manca de cacao. Les moratòries

asseixen sumes enormes en tot el territori rebel i els comerciants es veuen impossibilitats a prosseguir llurs negocis a causa de les suspensions de pagament de molts clients. Per a remeiar en el possible aquesta insuperable dificultat, s'ha pretès crear una Caixa de Compensacions a la qual s'han abonat tots els crèdits pendents de pagament a comerciants i industrials de la zona en poder del Govern legítim.

no mereixi ésser tingut en compte. L'operació s'ha portat a cap davant la sorpresa de l'enemic. Ha estat un altre cop de mà que els facciosos no han pogut contrarestar.

El pes de l'operació l'han portat en primer terme els dinamiters, els quals, quan les nostres milícies avançaven conquistant les trinxeres i parapets de la Moncloa, llançaven llurs bombes de mà amb gran precisió, produint grans estralls entre els feixistes, que abandonaren les posicions que havien de defensar, les quals caigueren a poder de les milícies republicanes.

SEGUEIX L'ATAC DE LES FORCES LLEIALS...

Aquesta matinada, les milícies populars han avançat per La Moncloa

Madrid, 29. — Amb prou feines han quedat fortificades les posicions conquistades darrerament a l'enemic al sector del Parc de l'Oest, quan les nostres tropes han entrat novament en acció.

Aquesta matinada, les nostres milícies, obint ordres de l'alt comandament han començat a avançar pel sector de la Moncloa, davant el grup d'edificis que rep el nom de «Fundación del Amo». En realitat no tracta d'un avanç a fons, sinó d'una maniobra de desmuntament de creació de posicions. No ha estat tan despreciable que

UGAKI NO FORMA GOVERN

Els militars han pogut més que ell

Londres, 29. (Urgent).—L'Agència Reuter anuncia que el general Ugaki ha declinat l'encàrrec de formar Govern.

UGAKI HA DEMANAT ÉSSER EXCLOS DE LA LLISTA DE GENERALS DE RESERVA

Londres, 29.—Comuniquen de Tòquio a l'Agència Reuter que Ugaki ha renunciat a formar nou Gabinet perquè no ha aconseguit persuadir l'exèrcit per tal que aquest designés ministre de la Guerra.

Ugaki, indignat per l'actitud observada vers ell, té la intenció de demanar que hom l'exclogui de la llista de generals de reserva.

—Amb una situació política inestable —ha declarat Ugaki— només podem preveure amb inquietud l'esdevenidor del Japó. He fet tot el possible per formar nou Gabinet i triomfar en les negociacions, amb la finalitat de salvaguardar, sobretot, la dignitat de la política nacional, però no he aconseguit res.

La meua manca de virtut ha estat la causa del meu fracàs i m'ha col·locat en situació difícil davant l'emperador —ha acabat dient.

L'emperador ha enviat un emissari al príncep Saloni perquè vol demanar-li consell.

SERA CRIDAT EL BARO MIRANUMA?

Tòquio, 29.—El general Ugaki s'ha traslladat al Palau imperial a les 11'40 amb la intenció de declinar l'encàrrec que hom li havia fet de formar nou Govern.

Ugaki ha abandonat el palau a les 12'30 i el lord del Segell Privat, Yusa, ha sortit de Tòquio cap a Okitsu, on ha de consultar el príncep Saloni sobre la designació del nou candidat. Yusa tornarà a Tòquio a les 21 hores per tal de sotmetre els consells del príncep a l'emperador.

Una de les personalitats que, segons els observadors, té més probabilitats d'ésser designat és el baró Miranuma, president del Consell privat.

El discurs de Hitler és esperat amb vivíssim interès

La premsa anglesa creu que a Alemanya hi ha creixent tendència a retirar-se dels afers d'Espanya

Hi ha qui dubta, però, d'aquestes bones intencions

Itàlia vol trencar les seves relacions amb la U.R.S.S., davant d'uns suposats "PROPERES ESDEVENIMENTS"

Paris, 29. — El discurs de Hitler és esperat amb veritable interès per l'opinió pública francesa. Es comenta variadament allò que dirà el canceller davant el Reichstag i pot assegurar-se que el programa previ que publiquen els periòdics no arriba a apalivar la inquietud desvetllada.

Encara no ha contestat ningú amb certesa a la pregunta de quina han estat els termes exactes de la conversació Goering-Mussolini. La premsa anglesa creu que —a Alemanya— hi ha una tendència creixent a retirar-se dels assumptes d'Espanya, i que de cap manera no voldran provocar una aventura a Txecoslovàquia en el moment en què s'han fet ofertes avantatjoses per a l'economia alemanya.

Però hi ha qui dubta de les bones intencions dels nazis, perquè se sap que els més influents del partit volen que prevalgui l'autarquia, aquest estat continu d'agitació en què viu Alemanya, i que és una condició indispensable per a aconseguir que el poble alemany aprovi la política de provocació del Tercer Reich.

Amb tot i que la tendència feixista del periòdic tren molta importància a la notícia, es comentava, també, aquest matí, la informació que publica «Le Matin», segons la qual Itàlia es prepara a trencar les seves relacions diplomàtiques amb la U. R. S. S. Els motius d'aquesta decisió —segons el periòdic— són que Itàlia, preveient els propers esdeveniments, vol tenir les mans lliures per a actuar amb plena llibertat.

EXECUCIO DE LES PROPOSICIONS ANGELESSES?

Berlin, 29. — Segons certes informacions recollides en les esferes nacionalsocialistes, l'ordre del dia del Reichstag comportarà, entre altres projectes de llei:

Primer. Prohibició de la sortida de voluntaris cap a Espanya.

Segon. Llei renovant els plens poders conferits al Govern nacionalsocialista el dia 23 de març de 1933.

La primera llei es considera com a execució a la resposta alemanya a les proposicions angleses. El Govern del Reich —diuen els nazis— podria haver aprovat aquesta llei sense passar pel Reichstag; però, per tal de donar-li més solemnitat, han volgut presentar-la al Parlament.

Respecte a la segona, s'afirma que, contràriament als rumors que han circulat aquests darrers dies, el Govern del Reich demanarà la renovació dels plens poders per un període de quatre anys.

ELS EFECTES DEL DISCURS D'ELEN

Londres, 29. — El corresponent del periòdic «The Times» a Berlín afirma que l'editorial publicat ahir per aquest periòdic assolí suavitzar la temperatura que s'havia produït després del discurs d'Elen.

El periòdic afirma que és molt probable que el Reichstag deixi d'existir, puix que amb 742 diputats, que cobren mensualment 600 marcs, és una institució molt cara, donat els serveis de pura fórmula a què està destinada.

S'ha parlat moltes vegades que, en lloc del Reichstag, podria funcionar un Consell d'Estat; però sembla que, degut a la pressió del partit, el Parlament continuï funcionant.

EL FUHRER

restes del que fou Hospital Clínic, queden cada dia menys feixistes, car és que allí resisteixen, cerquen una sortida per tal de tornar a les seves primitives posicions.

Al sector de Aranjuez, s'ha combatut durant aquests dos últims dies amb duresa extraordinària. Com se sap, les forces de la República aconseguiren avançar, fa quatre dies, diversos quilòmetres, i inflingiren un sever castig als rebels. Aquests, varen voler prendre revenja pel fracàs sofert; i des d'ahir s'han dirigit desordenadament un violent atac contra les noves posicions de l'exèrcit popular. Les milícies de la República aguantaren amb un heroisme a tota prova l'avaluata alemanya que li venia al damunt. L'atac fou dur i na duresa tremenda, i l'exèrcit de la República rebutjà per complet l'atac de la facció; i en alguns punts les nostres milícies contrarestarren amb èxit quan el comandament nazi no disposà. Bastants baixes costà a l'enemic aquesta operació, a més de no aconseguir els propòsits que tenia.

Una enquesta del Secretariat Militar del P.S.U.C. i de la U.G.T.

Com es pot guanyar la guerra ràpidament?

Per a Joan Montserrat, secretari de les Milícies Antifeixistes, es guanyarà la guerra si es fa realitat la fraternitat obrera

Quan la unificació del Partit antifeixista i els llapots de veritable fraternitat de les organitzacions obreres siguin una realitat.

L'escultor Víctor Moré pregunta: Per què no hi ha ja comandament únic?

PRIMER. — Comandament únic. S'ha parlat i s'ha escrit molt respecte al comandament únic. Les dues grans organitzacions sindicals U.G.T. i C.N.T. els partits marxistes i republicans, els periodistes en llurs editorials i fins la gent sencera, estan conformes i propicien el comandament únic. Per què, doncs, no hi és ja? L'Exèrcit Regular, des de la victòria s'està constituint. Amb la seva moral elevada i una rígida disciplina, es donarà un pas gegantí per a aixafar el feixisme. I la reorganització, que representa un paper important en la lluita, ha de tenir una disciplina severa i acut sense discussions les disposicions i acords dels governants, gaudint representacions del poble i dels sindicats.

Vicenç Chavell, secretari d'Afers generals de la Conselleria de Defensa, estima que, en tots els ordres de la vida, l'esperit bèl·lic ha d'inspirar els nostres actes

La pregunta fa acudir al meu pensament la contestació categòrica, contundent, en xic aspra i bastant fèrvida, però emparada essencialment tres paraules: això, tot i ésser i reflex de la meua opinió, no serà suficient.

Amb l'Exèrcit Regular Popular als fronts i una política revolucionària basada a carta cabal, s'acaba ràpidament amb la guerra. L'esperit bèl·lic ha d'inspirar els nostres actes i els nostres responsables; guiar la política; presidir les decisions dels nostres organismes; flotar en l'ambient de fàbriques i tallers...

Esperit bèl·lic per a tot i davant de tot, i la guerra guanyada abans del 18 de juliol, acabarà ràpidament. Aquest esperit, on més falta fa, és a la reorganització. Però amb una legalitat i justícia d'ordre revolucionari sobretot.

Aquesta guerra que patim i mantenim, ha de guanyar-se al front i a la reorganització.

Per a Ferran Pintado, president del Sindicat de Periodistes, la guerra es guanya amb la unitat proletària

Amb la unitat, sense reserves, del proletariat.

Produint més i millor per a accelerar la victòria, diu Ricardo Sobrino, de la Secretaria general del PSUC

En primer terme és necessari que l'actual Consell de la Generalitat, en el qual són representades totes les organitzacions que representen la totalitat del poble treballador i antifeixista, tingui la màxima autoritat i que tots, homes i organitzacions, respectin, acatin i apliquin les decisions del Consell.

Que s'acabi amb els què, escudant-se en la nova situació creada per la criminal agressió feixista, s'aprofitin en benefici propi, alterant, en la majoria dels casos, profits i comarques senceres. A mesura que s'acabi amb aquestes actituds, podrem facilitar l'aportació d'innombrables energies que avui estan al marge o resten indiferents a la nostra lluita.

Comandament únic, no solament a Catalunya, sinó comandament únic peninsular que garanteixi la coordinació de les forces en els diferents fronts.

Que es portin a terme les mesures necessàries per arribar ràpidament a la creació d'un potent i disciplinat exèrcit regular que asseguri la seva eficàcia militar.

Impulsar les indústries de guerra, augmentant i perfeccionant continuament la producció, i aprofitar totes aquelles indústries que amb una intel·ligent adaptació puguin convertir-se ràpidament en indústries de guerra.

Nacionalitzar i municipalitzar aquelles indústries que per llurs característiques siguin necessàries per a la guerra i que sols imperi una preocupació: produir més i millor per a accelerar la victòria.

La resposta del general de la 4.ª Divisió, Aranguren Complint cadascú amb el seu deure.

Paraules de l'ambaixador de Mèxic

"Aquesta lluita, és la lluita entre els extrems feixistes i les ànsies de llibertat del poble oprimit"

Madrid, 20. — Un redactor de "Aquesta lluita" ha entrevistat amb el nou ambaixador de Mèxic a Espanya, doctor Ramon P. de Negri

El diplomàtic mexicà ha dit en les seves manifestacions al periodista que la pugna que sosté Espanya és absolutament internacional i en el si hispànic es lliura una lluita monumental, eterna des de fa temps sobre l'horitzó d'Europa, i de la que vindrà cristallitzant en dolors i angúnies.

Aquesta lluita — ha afegit — és la lluita entre els extrems feixistes i les ànsies de llibertat del poble oprimit. I actú es dilucideix tot. Espanya, en la qual estan fets els ulls de tot el món, marcarà la pauta del que ha de fer-se en altres països, Mèxic inclòs.

Aquí que ara passa a Espanya ha de succeir fatalment a altres països, entenent assistint a tota una liquidació social i política.

El passat no pot tornar; tota, doncs, els pobles més reaccionaris, convencent d'això, corren nous horitzons per tal de resoldre llurs problemes.

Al meu país, res no hi ha en aquests moments que interessi més que la lluita d'Espanya contra el feixisme. Les masses proletàries són entusiastes de la terra espanyola. El President Cárdenas no té altra idea ni desig que l'èxit de l'exèrcit llieral a la Democràcia.

Jo porto missatges per al President Azuza subscrits per més de 80.000 compatriotes.

Hem aconseguit organitzar la primera expedició de fills i vídues de milicians que en defensar la llibertat han rebut el tribut de llur vida i aquí arribaran a Mèxic 600 infants i 200 vídues els quals seran allà acollits amb l'efecte més fervorós i la solidaritat més acòrrida.

Espanya i Mèxic tenen el mateix problema. El meu país ha passat per situacions que obrien sempre a la mateixa causa: a la terra, i a Espanya, i el successiu igual. Els grans latifundis han estat en els últims anys d'aquest moviment, davant la perspectiva d'una profunda reforma agrària.

A Mèxic hem començat a resoldre el problema d'una manera tallant, després del fracàs absolut del petit propietari. Allà s'ha anat a una col·lectivització camperola, ajudada pel Banc Nacional Agrícola el qual posarà en moviment milers d'hectàrees de terreny i donarà benefici a cents de milers d'homes i així, no podrà començar a ser una terra de propietat de dotze magnats es repartint més de 300 milions de pesos a l'any que sortien del país per a no tornar.

El Consell Socialista belga ha fet públic un manifest

Vanderveerde era partidari de l'ajut al Govern legítim d'Espanya

Brussel·les, 20. — La crisi política plantejada a conseqüència de les profundes divergències sorgides entre Vanderveerde, cap del partit socialista i els altres membres del Govern belga, quedava resolta, després de la decisió presa a mitja després d'unes deliberacions que duraren diverses hores — pel Consell general del partit socialista. Aquest, en efecte, ha autoritzat Vanderveerde perquè mantingui la seva dimissió, però li ha revoat tota la seva confiança i ha proclamat la seva més profunda gratitud per la tasca desenvolupada per ell al si del Govern.

El comunicat oficial del partit socialista, en el qual es dona compte de l'anterior acord, afegeix: «La Mesa del Consell, d'acord amb la declaració del senyor Vanderveerde de declarar que les raons que aconsellaven col·laborar en l'obra governamental subsistien encara, en la seva totalitat».

Vanderveerde, que militava en l'ala esquerra del partit socialista, no aprovava la política més moderada del ministre d'Afers Estrangers, senyor Spaak, ni la de Déman. L'opinió entre els tres ministres era particularment aguda en allò que es referia a la qüestió de la guerra civil espanyola.

S'assegurava en els centres que usualment es consideren ben informats, que el líder socialista estava totalment oposat a l'anomenada «fèrrea actitud del Govern» davant el Govern legítim d'Espanya, ni aprovava la política de no intervenció.

Segons «La Libre Belgique», quan Camille Vanderveerde, president de la Cambra de diputats, feu unes declaracions al corresponsal de l'Agència Havas a Madrid, estava plenament

"Els treballadors del món sencer no podran aprovar la conducta dels seus governs"

"La tàctica de les bones maneres diplomàtiques superada per la tàctica feixista de l'acció descarada"

Madrid, 20. — De la Premsa d'avui reproduïm els següents extractes:

LA LIBERTAT al·ludeix a la iniciativa de la UGT de convocar una assemblea a les organitzacions obreres i partits antifeixistes de tot el món per tractar amb claredat i a fons el problema espanyol. I afegeix:

«Els treballadors del món entero no podran realitzar satisfetes la conducta que siguin sus governs. Podran los líders, podrà el serficio León Blum creer que su labor es útil para la paz del mundo; pero los obreros saben perfectamente a qué atenerse. Los trabajadores parisinos comprendieron hace tiempo que Madrid, según la frase magnífica de un escritor gallo, no es más que el primer paso del camino de París».

A B C, en referir-se a la llegenda de l'Espanya roja i catòlica que el feixisme ha forjat davant el món, diu que Alvarez del Vayo ha pogut mantenir a Ginebra, amb tota autoritat, que és el representant d'un Govern democràtic i parlamentari que tanca la legalitat i l'afegix:

«A un golpe de Estado no se le puede oponer otro golpe de Estado, porque ello equivaldría a competir en facción. Pero no pasarán jamás».

El Consell de Defensa d'Aragó, al Palau de la Generalitat

Aquest migdia han estat al Palau de la Generalitat el president i consellers del Consell d'Aragó, Ascaso, Pavón i Martínez, acompanyats del secretari de la Junta de Seguretat, Aureli Fernández, i del director de «Nuevo Aragón», company Gamon.

Han estat rebuts pel conseller primer, Josep Terradellas, amb el qual han conversat llargament. El President de la Generalitat, els grans latifundis han estat en els últims anys d'aquest moviment, davant la perspectiva d'una profunda reforma agrària.

A les dues de la tarda ha arribat al Palau de la Generalitat el senyor Companys i ha rebut, segons coment la visita del president i consellers d'Aragó, als quals ha invitat a asseure's a la seva taula, així com també el senyor Terradellas i el conseller de Defensa, Francesc Iglésias.

porque la República no pierde sus trincheras ni en el teatro de la guerra ni en el campo de la legalidad».

EL SOL, després de comentar la darrera intervenció a Ginebra del nostre representant, Alvarez del Vayo, i l'anunciat discurs de Hitler, escriu:

«La tàctica britànica, la de la conversació i la de los buenos modos

diplomàtics ha sido mejorada por la táctica fascista de la acción descarada. Nos cabe suponer que los gobernantes británicos estén ya convencidos de cual es su deber en estos instantes críticos».

Para nosotros —añade— no existe otra política en defensa de la paz de Europa que formar un frente de naciones democráticas para dar la batalla al fascismo que hoy se erce omnipotente».

Els seus successos de La Fatarella

El P. S. U. ha fet públic un llarg manifest, que no reproduïm per manca d'espai, en el qual s'explica de manera detallada els successos de la Fatarella i acaba demanant que es faci l'um sobre els fets i posi la formació d'una Comissió investigadora formada per quatre consellers (CNT, UGT, ERC i Unió de Rabassaires) i un representant directe d'aquestes quatre organitzacions.

Per la seva banda, el Secretariat de Catalunya de la UGT ha fet pública una altra nota en la qual s'explica i justifica la troballa d'una bandera monàrquica en aquell poble.

Encara, el Comitè d'Enllaç UGT, CNT, PSUC i FAI ha publicat una nota que reproduïm:

«El Comitè d'Enllaç CNT, UGT, FAI, PSUC, en la seva reunió del dijous dia 28, acordà dirigir-se als seus afiliats, a totes les organitzacions i antifeixistes en general, per a fer constar que, respecte a l'actiu de la seva pròpia existència aquest Comitè d'Enllaç ha determinat que sobre els fets de la Fatarella, per a evitar els què ha estat nomenada una comissió i fins que aquesta no resolgui sobre el particular, la nostra Premsa i els nostres afiliats s'abstinguin de fer manifestacions que no teneixin, en definitiva, més que a enriar l'ambient de cordialitat, avui més necessari que mai, per a unir totes les nostres forces davant el perill d'una immediata ofensiva feixista al front d'Aragó».

Totes els hores responsos de les nostres organitzacions es donaran perfectament compte del moment que vivim i esperem d'ells una col·laboració incondicional amb el fi de guanyar la guerra i defensar les conquestes de la revolució.

Per la UGT, A. Soté; per la CNT, Valeri Mas; pel PSUC, Pere Ardicà; per la FAI, Joan Gaviñà. — Pel Comitè d'Enllaç, Castellote, Duran i Russell, Cortés i Vilaseca».

Disset penes de mort

Les demana el fiscal que actua en el procés de Moscou

Moscou, 20. (De l'Agència Tass). — El fiscal general Vitinski, que ha actuat en la causa contra el Comandant Trotski, ha pronunciat la requisitoria, en la qual demana la pena de mort per a disset acusats.

Paris, 20. — El corresponsal de «Le Matin» diu que ha estat detinguda a la U. R. S. S., una germana de Trotski i el nebot de Krasnojarsk.

La germana de Trotski havia estat la primera muller de Kamenov. El mateix periòdic afirma que la mare de Radek ha adreçat telegrams a Stalin i a la seva fare, demanant l'indult del seu fill.

El duc de Windson es casarà el mateix mes en què coronin el rei Jordi IV?

Vienna, 20. — Segons versions autoritzades que circulen en aquesta capital, el duc de Windson, exdiputad VIII d'Anglaterra, contrau matrimoni amb la senyora Simpson al mateix mes en què tindrà lloc la coronació a Londres del seu germà, Jordi VI.

Un expressiu telegrama d'Indalecio Prieto a l'ex-ministre socialista

València, 20. — El ministre de Marina i Aire, va transmetre al telegrama següent: «Brussel·les, Emili Vanderveerde, A la nostra lleial amistat i a la meua profunda admiració pel vostre tenen i per la vostra exemplar vida política, trobo marxa a bastament per a transmetre-us aquest telegrama de felicitació, davant la notícia d'haver abandonat el lloc que exerceu al govern belga, marcant d'aquesta manera una pregona discrepància amb la seva actitud respecte a la trágica lluita que sostenim a Espanya».

Com a socialista espanyol, assisteix condolent a la terrible paradoxa que mentre els partits obrers de tot Europa ens manifestem molt vivants i dinàmicament lluitant, els que amb el seu nom i representació formen part dels governs contribueixen a una acció asfixiant del proletariat i de tota la democràcia del nostre país, negant al govern legítim d'Espanya auxiliis que mai no tinguem entrabassats al Dret internacional i col·locant el govern legítim, personificació del pacifisme, el mateix rang d'igualtat que a uns militars facciosos associats a folla imperialisme i participant a la inquina farsa d'acords descaradament incomplets per les nacions coadjuvants de la rebel·lió que patim ac, acords que solament serveixen per a lligar-nos a cooperació, mentre es prodigui la cooperació als rebels».

Vos, amic Vanderveerde, amb la vostra actitud tan gallarda com la d'avui, heu salvat el vostre immatut històric socialista i ens proporcioneu als nostres correligionaris d'Espanya, un consol per a l'amargor enorme produïda per la conducta contradiatòria i inexplicable d'aquelles destacades figures del socialisme europeu.

Amb tota l'estimació us saludu, Indalecio Prieto».

LA NORMALITAT DEL FRONT D'ARAGO

COMUNICAT DEL MATI DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

«Circumscripció Nord. — A causa d'un esfondrament de terres s'han hagut de lamentar dos ferits».

Shan passat als nostres rangs dos soldats amb armament, fugitius del front, sense novetats».

A la resta del front, sense novetats».

Dilluns, a València, es reunirà el Congrés dels Diputats

València, 20. — En compliment d'allò disposat en l'article 68 de la Constitució, el Congrés dels Diputats celebrará sessió el proper dilluns, dia primer de febrer, al Palau de l'Ajuntament de València, habilitat a tals efectes.

Ja han estat curades les oportunitats citacions.

Portugal desmanteix tota concessió comercial o territorial a Alemanya

Lisboa, 20. — Oficialment es desmanteix la informació publicada sobre concessions econòmiques que Portugal havia fet a Alemanya, especialment la concessió d'avantatges a Angola.

El comunicat diu que Angola no pot ni vendre's ni llogar-se.

Rússia pensa en els fills dels nostres milicians i els tramet joguines

Darrerament, el «Rions» ha portat al nostre port, amb destinació als nens antifeixistes, dotze embalsams que contenen caixes de joguines, obsequi dels nens de la U. R. S. S. Aquests embalsams seran destinats, de la següent manera: sis, lliurats a l'Assistència Social; cinc, a la Federació Nacional de Pioners, i un al President Comany, perquè determini la destinació que cal donar-ll.

Rússia pensa en els fills dels nostres milicians i els tramet joguines, la qual cosa és per a ells tant com totes les il·lusions aplegades.

Atenció al front d'Aragó!

Tres mil alemanys reforçaran la guarnició d'Osca

Madrid, 20. — Un periodista ha interrogat un evadit d'Osca, el qual, entre altres coses ja conegudes, ha dit que a Saragossa hi ha, en l'actualitat, més de 3.000 alemanys que aniran a reforçar la guarnició d'Osca.

Ha afegit que un dia anava per carrers una manifestació de dones que demanaven que els tres mil tres-cents presos fossin afusellats o enviats al front per a defensar el feixisme, ja que ells no estaven disposats a atendre el ban dels subversius, com el diuen al Cabanellas, qui feia una angustiosa crida a la joventut feixista.

Segons conta l'evadit, Cabanellas creu veure per tot arreu agents que volen assassinar-lo. Una nit en sortir d'una funció entrà i emparat en la foscor, diversos individus el van xiular a tot pulmó.

A Alvarez del Vayo s'entrevistarà amb el ministre d'Afers Estrangers belga

Brussel·les, 20. — Com sigui que aquest matí s'havia anunciat que en breu tindrà lloc una entrevista entre el ministre d'Afers Estrangers belga, senyor Spaak, i el ministre d'Estat espanyol, senyor Alvarez del Vayo, a Luxemburg, a fi de tractar dels assumptes actualment en litigi entre el Govern espanyol i el Govern de Brussel·les, un redactor de l'Agència Belga s'ha entrevistat amb el senyor Spaak, el qual ha declarat que, en efecte, es preparava una entrevista amb Alvarez del Vayo, però que fins ara no s'ha fixat ni data ni lloc per a celebrar-la.

Aprofit de les Milícies i infants refugiats

GRAN FESTIVAL A L'OLIMPIA

Per a dissabte a la nit, a l'Olimpia, la Secció de Festivals Beneficèls del Consellariat de Propaganda ha organitzat un magnífic festival a profit de Milícies i infants refugiats. Hi prendran part la Cobla Barcelonina oficial de la Generalitat, l'Esbart de Dansaires Montserrat, Ernest Xancó, violoncellista; Jaume Magrinyà i M. Teresa Nogué, dansaires, acompanyats al piano per Alexandre Vilalta, i finalitzarà la Banda de les Milícies, dirigida per Eduard Toldrà.

Per la importància del festival al qual col·laboren el Sindicat Unificat d'Espectacles Públics, C.N.T., i les emissores Ràdio Barcelona i Ràdio Associació de Catalunya, no dubtem que assolirà l'èxit que es mereix.

Dilluns tindrà lloc un gran miting socialista

Parlarà "La Passonària"

Com a acte de clausura del Plè ampliat del Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya, tindrà lloc, el dilluns, a la nit, al Gran Price, un miting en el qual parlaran Pere Ardicà, Josep Barrio, Rafael Vidiella i Dolores Ibaruri («Passonària»). Presidirà Joan Comorera.

FRANCO VA FER BOMBARDEJAR BATA

Bordeus, 20. — El paquebot «Aries» ha arribat a Bordeus. A bord d'aquest vaixell han arribat cinquanta-tres espanyols embarcats a Duala (Camerun).

Aquests passatgers eren funcionaris republicans o parcers de Bata. Entre ells hi ha Miquel Ruiz, Ramon Almirez, alcalde de Bata, i Rafael Iranzo Núñez, comandant del port.

Els passatgers han declarat que el dia 14 d'octubre, el «Ciudad de Mahón», afecte a la flota de Franco, procedent de Fernando Pó, disparà damunt Bata.

Un vaixell amb nombrosos passatgers ancorat al port de Bata, fou enfonsat i moriren desset persones. Els habitants de Bata fugiren en automòbil vers Gabon. Alguns estan encara a Louville. D'altres es traslladaren al Camerun, i la resta emborcallat a bord de l'Aries.

Portugal desmanteix tota concessió comercial o territorial a Alemanya

Lisboa, 20. — Oficialment es desmanteix la informació publicada sobre concessions econòmiques que Portugal havia fet a Alemanya, especialment la concessió d'avantatges a Angola.

El comunicat diu que Angola no pot ni vendre's ni llogar-se.

Rússia pensa en els fills dels nostres milicians i els tramet joguines

Darrerament, el «Rions» ha portat al nostre port, amb destinació als nens antifeixistes, dotze embalsams que contenen caixes de joguines, obsequi dels nens de la U. R. S. S. Aquests embalsams seran destinats, de la següent manera: sis, lliurats a l'Assistència Social; cinc, a la Federació Nacional de Pioners, i un al President Comany, perquè determini la destinació que cal donar-ll.

Rússia pensa en els fills dels nostres milicians i els tramet joguines, la qual cosa és per a ells tant com totes les il·lusions aplegades.

Atenció al front d'Aragó!

Tres mil alemanys reforçaran la guarnició d'Osca

Madrid, 20. — Un periodista ha interrogat un evadit d'Osca, el qual, entre altres coses ja conegudes, ha dit que a Saragossa hi ha, en l'actualitat, més de 3.000 alemanys que aniran a reforçar la guarnició d'Osca.

Ha afegit que un dia anava per carrers una manifestació de dones que demanaven que els tres mil tres-cents presos fossin afusellats o enviats al front per a defensar el feixisme, ja que ells no estaven disposats a atendre el ban dels subversius, com el diuen al Cabanellas, qui feia una angustiosa crida a la joventut feixista.

Segons conta l'evadit, Cabanellas creu veure per tot arreu agents que volen assassinar-lo. Una nit en sortir d'una funció entrà i emparat en la foscor, diversos individus el van xiular a tot pulmó.

A Alvarez del Vayo s'entrevistarà amb el ministre d'Afers Estrangers belga

Brussel·les, 20. — Com sigui que aquest matí s'havia anunciat que en breu tindrà lloc una entrevista entre el ministre d'Afers Estrangers belga, senyor Spaak, i el ministre d'Estat espanyol, senyor Alvarez del Vayo, a Luxemburg, a fi de tractar dels assumptes actualment en litigi entre el Govern espanyol i el Govern de Brussel·les, un redactor de l'Agència Belga s'ha entrevistat amb el senyor Spaak, el qual ha declarat que, en efecte, es preparava una entrevista amb Alvarez del Vayo, però que fins ara no s'ha fixat ni data ni lloc per a celebrar-la.

Aprofit de les Milícies i infants refugiats

GRAN FESTIVAL A L'OLIMPIA

Per a dissabte a la nit, a l'Olimpia, la Secció de Festivals Beneficèls del Consellariat de Propaganda ha organitzat un magnífic festival a profit de Milícies i infants refugiats. Hi prendran part la Cobla Barcelonina oficial de la Generalitat, l'Esbart de Dansaires Montserrat, Ernest Xancó, violoncellista; Jaume Magrinyà i M. Teresa Nogué, dansaires, acompanyats al piano per Alexandre Vilalta, i finalitzarà la Banda de les Milícies, dirigida per Eduard Toldrà.

Per la importància del festival al qual col·laboren el Sindicat Unificat d'Espectacles Públics, C.N.T., i les emissores Ràdio Barcelona i Ràdio Associació de Catalunya, no dubtem que assolirà l'èxit que es mereix.

Dilluns tindrà lloc un gran miting socialista

Parlarà "La Passonària"

Com a acte de clausura del Plè ampliat del Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya, tindrà lloc, el dilluns, a la nit, al Gran Price, un miting en el qual parlaran Pere Ardicà, Josep Barrio, Rafael Vidiella i Dolores Ibaruri («Passonària»). Presidirà Joan Comorera.

FRANCO VA FER BOMBARDEJAR BATA

Bordeus, 20. — El paquebot «Aries» ha arribat a Bordeus. A bord d'aquest vaixell han arribat cinquanta-tres espanyols embarcats a Duala (Camerun).

Aquests passatgers eren funcionaris republicans o parcers de Bata. Entre ells hi ha Miquel Ruiz, Ramon Almirez, alcalde de Bata, i Rafael Iranzo Núñez, comandant del port.

Els passatgers han declarat que el dia 14 d'octubre, el «Ciudad de Mahón», afecte a la flota de Franco, procedent de Fernando Pó, disparà damunt Bata.

Un vaixell amb nombrosos passatgers ancorat al port de Bata, fou enfonsat i moriren desset persones. Els habitants de Bata fugiren en automòbil vers Gabon. Alguns estan encara a Louville. D'altres es traslladaren al Camerun, i la resta emborcallat a bord de l'Aries.

Els que sortiran diumenge a fer treballs de fortificació

L'Oficina de Treball Voluntari de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya, avisa als aliats que el proper diumenge, dia 31, sortiran a prestar llurs serveis per als treballs de fortificació i defensa de la ciutat de Barcelona, els compresos entre els números 1.000 a 2.000.

També hauran de presentar-se tots aquells que han treballat durant la present setmana.

Com de costum, caldrà presentar-se a dos quarts de set del matí, davant de la Conselleria de Treball, Via Durruti, 16.

Demà tindrà lloc la segona conferència sobre previsió d'accidents del treball

La Direcció General de Treball, contestant a les consultes que rep sobre l'edició del calendari il·lustrat sobre prevenció d'accidents del treball, fa públic que encara no està enllestida, però que aquest serà distribuit abans que sigui tancada l'Exposició que hi ha a la Plaça de Catalunya.

Així mateix recorda que demà dissabte, a les set de la tarda, tindrà lloc la segona conferència del cicle organitzat, la qual anirà a càrrec de l'advocat Antoni Bato, i tractarà sobre els accidents del treball en el seu doble aspecte econòmic i social.

8.449.957'13 pessetes

és la quantitat recaptada fins al dia 27 de gener corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació feixista. SEQUELIXEN ELS DONATIU.

BLENNORRAGIA

Un producto nuevo DAGONAR 2, de efectos asombrosos.

Infecciones de los riñones, vejiga, prostatitis, cistitis, etc. Los médicos saben que después del descubrimiento de DAGONAR 2, su vez anti-cópico urinario 1400 veces más potente que el fósforo, todos los otros tratamientos son relegados al segundo plano. DAGONAR 2 es infalible, completamente inodoro, sin efectos secundarios. Pruebe y cure en menos de 8 días, sin inyecciones, sin dolor. Transmision siempre gratuita a los médicos y

DEL VAYO HITLER

Dues veus, dues concepcions i dos procediments: Alvarez del Vayo-Hitler. La República democràtica i progressiva i la dictadura feixista i regressiva.

Alvarez del Vayo ha parlat a Ginebra. I el seu discurs ha estat donat pels diaris de tot el món com a notícia sensacional. Del Vayo ha parlat davant dels diplomàtics que es pensen ésser hàbils i enredaires. I ha dit que a Espanya hi ha una República regular, legítima, i que el seu Govern, sortit del poble pels camins del dret, té a les seves mans totes les voluntats populars. I, encara, podriem preguntar, pel nostre compte: «A quin lloc del món i en quin temps es va produir una guerra de l'envergadura de la que sostenim a la Península ha passat amb un malestar i un desordre tan mínims com els que es poden atribuir a Espanya, a despit que a nosaltres ens puguin semblar molt més molestos? Que es prengui l'exemple de França, d'Alemanya, de la Xina, de Rússia, i que es compari...»

Alvarez del Vayo ha parlat, i el seu discurs ha tingut un ressò immediat. Tot allò que al món no viu d'interessos creats ni de subvencions inconfessables, ha alçat la veu per tal de fer sentir la seva adhesió a les nostres posicions. El ministre espanyol ha dit, clarament, que a Espanya només hi ha una situació defensible, que és la situació que defensen el Govern de la República i les masses populars i obreres.

I demà, encara caldejat l'ambient internacional per les paraules serenes i alhora apassionades del ministre d'Estat republicà, Hitler, el dictador frenètic, parlarà davant dels tres-cents diputats fets a mida i uniformats amb la camisa bruna que componen aquesta caricatura de parlament que s'anomena Reichstag.

Què dirà Hitler? El seu discurs ocuparà, també, un lloc de "vedette" als diaris i als cercles de comentaristes. El Führer es troba entre dos focs. D'una banda, els militars professionals del seu país, que s'oposen a endinsar-se més en l'aventura espanyola, perquè temen que disminueixi la capacitat combativa del Reich en una propera guerra de més extensió, que és l'aspiració unànime de l'Estat major. Encara és recent l'article de Ludendorff, el "papa gris" de la Reichswehr, defensant aquesta posició. D'altra banda, Hitler és pressionalment fortament pels demagogs del seu partit, amb Goebbels i Goering al cap, que volen un trencament immediat amb la URSS — l'enemic secular, junt amb França, dels nazis — i que desitgen un aclariment de la situació de l'Alemanya nazi en el panorama europeu, per tal de tenir les mans lliures i poder, així, augmentar la intervenció dels "voluntaris" i dels "aliments" tramesos a Espanya.

El discurs de Hitler sembla destinat, essencialment, a assolir aquesta posició. El viatge de Goering a Roma i les seves entrevistes amb el Duce, que han acabat en un pacte de repartiment de l'ajut i la influència prop de Franco, indiquen que, per ara, els qui guanyen prop del canceller són els demagogs.

Rectificarà demà la seva posició el Führer? És poc probable. El que apareix com a segur és que la intervenció feixista a Espanya continuarà i s'intensificarà. Què hi diran Eden i Blum? «Contestaran amb un altre discurs sensacional cadascun».

Temem que l'arc de tres bases Berlín-Roma-Salamanca no es trencarà pas amb frases i gestos...

La rera guarda dóna la seva sang

Hi ha uns homes que sofreixen...

En aquest camió és duta la sang dels generosos donants de la rera guarda. Com una mercaderia, la més preciosa de totes, travessa Catalunya fins a arribar als fronts de guerra, currosament guardada dins uns neveres i uns tubs que mantenen fresques aquestes calories que han de tornar la vida als ferits més greus...

Ahí al matí, un vent fred s'havia endut la negra nuada i el cel era clar, puríssim. Davant nostre teníem la ciutat estesa amb els seus arbres i les seves cases. Darrera la ciutat s'obria el dia magnífic de la serralada barcelonina, les muntanyes que van de mar a mar.

Al fons d'aquesta mural·la s'alçava dret i majestuós el Montseny. Al peu de la Calma i al Turó de l'Home es veia una mica de blancor. Esforçant la vista podíem contemplar allà al lluny, molt lluny, el nevad massís del Pireneu.

Davant nostre tot era bonic, però al darrere hi havia una homes que sentien i una altres que lluitaven per evitar-los aquests sofriments...

L'HOSPITAL DE SANG 18

Som a Montjuïc, al parc de Montjuïc, tot ell ja ple de belles iniciatives primaverals, d'arbres clapejats de flors blanques.

Des de l'ampí mirador descobert de fora l'edifici de l'Institut de Serveis Socials, de la Calxa d'Estalvi, hem contemplat novament la ciutat, un instant només. Ara ens ha calgut entrar en aquesta casa, en aquest pati, on hi ha instal·lat l'Hospital de

Sang 18, del PS-UGT, menats per un deure informatiu.

Un ordre rigorós, una agradable disciplina regna a l'hospital. Hi ha bastants ferits. La guerra no és callosa de la rera guarda! Entre aquests herois dels fronts de lluita hospitalitzats en aquest indret de Montjuïc, es veu el «Negus de Tardienta, el

popular guerriller, mestre de minyons en una escola barcelonina.

Nosaltres però, no venim per ells: venim per trobar un altre heroi: el doctor Duran, cap organitzador i sang del Servei de Transfusió de Sang al Front, servent instal·lat en aquest hospital i dependent oficialment del Consell de Sanitat de Guerra de la Generalitat de Catalunya.

MÉS DE NORANTA LITRES DE SANG Després de batre i pujar un laberint de grans i petites escales, hem trobat el doctor Duran al seu laboratori. És un home jove: trenta-cinc anys. Un gest i una mirada franca i un acolliment cordial, amabilíssim.

«Com es realitza el servei? «Quantos persones venen? Ja us ho explicaré tot. Seguiu-me».

Junt amb una legió d'ajudants i precursors, l'acompanyo a una dependència del seu petit laboratori. Allí, mentre ens mostra els estudis preus i l'acurada anàlisi que es fa de la sang dels donadors, explica detalladament d'aquesta magnífica obra que tant honora avui dia Catalunya i els homes que la porten a cap d'una manera tan generosa...

El Servei de Transfusió de Sang al front, que cobreix amb una xarxa xarxadament, d'aquella data encà s'ha enviat al front d'Aragó, als quinze hospitals més de noranta litres de sang, aportada per tothom: rics i pobres, socialistes i anarquistes, fills de Catalunya i d'altres terres d'Espanya, que han efectuat llurs viatges per oferir el seu braç a l'agulla de transfusió.

LA TECNICA I ELS SECRETS DE LA TRANSFUSIO L'operació és senzilla. No té cap perill, ni abans ni després. Primer venen l'home o la dona disposats a oferir la sang. Amb una agulla se li extreu una mica de sang, que es fa l'anàlisi; el resultat d'aquesta anàlisi, hom cita el donador per a l'operació de transfusió, el generós donador de sang.

Normalment, i segons la importància sangüínia de l'individu, se li extreu uns 300 grams. Hi ha persones que d'una manera normal, mensualment, se'n fan trossos. Els donadors més constants són els germans Puértolas, que des que està instal·lat aquest benemèrit servei han estat solistes diversos vegades a aquesta família operació.

Hi ha tres equips de transfusionadors, dirigits pels doctors Duran i Montfort i Vicenta Vilarió, que sense cap mena d'eforç poden efectuar la transfusió a unes trenta persones diàriament.

La sang que s'extreu al donant és acuradament embolada en uns tubs de vidre provistos de goma i els accessoris necessaris per a esser injectada immediatament als ferits dels fronts de guerra. Aquests tubs són guardats en petites neveres a una temperatura de dos graus sobre zero.

El tub és, així mateix, producte de la indústria catalana, i els seus manufacturadors, la Química Farmacèutica Penyo, l'ofereixen gratuïtament al Servei.

Hi ha, també, altres detalls de caràcter tècnic, però excessivament científics, després de la missió d'un reportatge.

NO SERVEIXO? El procediment ha estat perfeccionat de tal manera pels doctors catalans, que segurament dintre broues dies, i d'una manera oficial, es començarà a enviar sang a tots els fronts d'Espanya en combaten les nostres forces.

En aproximadament una setmana, el doctor Duran realitzarà aquesta operació a l'Hospital Militar de València, davant alguns representants del Govern de la República i de l'Observatori de les cambres cinematogràfiques europees.

Normalment, de l'equip sanitari del Guadà, cap del Servei de Transfusió de Sang al front de Madrid, també ha demanat la nostra col·laboració.

Mentem aleshores parlant amb el doctor Duran, entra un tro-

La significació i la missió dels Amics de la Unió Soviètica

Avui dia 30, a les deu de la nit, a l'espaió saló d'actes del C.A.D.O.I., tindrà lloc l'acte festiu que la Secció Cinematogràfica dels A. U. S. organitza per a donar a conèixer la significació i la missió de l'Associació d'Amics de la Unió Soviètica.

En aquest acte, ultra projectar-se la pel·lícula de la solidaritat soviètica vers el nostre poble «Estem al vostre costat», es projectaran dues pel·lícules inèdites a Barcelona. ANTONI M. SBERT, conseller de Cultura.

FRANCESC A. TRABAL, diputat a Corts, i ROSSEND CABRE, secretari del conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya, explicaran que són i què volen els Amics de la Unió Soviètica.

Els beneficis d'aquest acte aniran a enriquir els fons de la subscripció pro «Komsomol», per a invitar a l'adreçeu-vos al Comitè Local dels A. U. S. Corts Catalanes, 654, pral. al mateix local del C.A.D.O.I.

Les relacions entre el Japó i la U. R. S. S. no són cordials

Toquio, 28. — Als mitjans oficials d'aquesta capital es pot notar certa inquietud pel que es refereix a les relacions amb la URSS.

Això és fonamentalment el procés que contra els elements trotskistes s'està celebrant a Moscou. A més s'afirma que els japonesos que resideixen a Vladivostok pateixen de terribles vacances i que el tràfic ferroviari internacional entre Fokranixkaya i Manxul s'ha suspès arbitràriament.

La impressió és que les autoritats soviètiques volen expulsar completament els japonesos de la regió de Vladivostok. A més, en arribar al dit port les tripulacions dels vaixells nipons «Siberia Maru» i «Kotogan Maru» foren detingudes per les autoritats soviètiques.

Hom tem que els serveis transiberians quedin completament bloquejats.

La població d'Oviedo no està amb els facciosos

València. — Està comprovat plenament que els facciosos han pogut convèncer-se, per a desgracia seva, de l'animadversió que la població civil d'Oviedo sent vers els hostis rebels.

L'A. B. C. de Sevilla del dia 20 de l'actual, en un article titulat «Notícies de Astúries. La gesta de Oviedo», signat amb els inicials G. R. A. es diu, entre altres coses, el següent:

«Diguem sempre la veritat. La població de Oviedo no ha respondido al llamamiento patriótico con la prontitud, la gallardía y el desinterés con que debiera hacerlo una ciudad maltratada y herida por las hordas marxistas. Esto es un hecho cierto. Por el momento, no nos interesan las causas que lo originan. No han sido numerosos los voluntarios civiles que acudieron al llamamiento de la autoridad militar el día que se inició el movimiento. Baste decir que numerosos los voluntarios militares que acudieron al llamamiento. Proporcionalmente, ha sido mequino la aportación de hombres que ofreció; pero su actuación ha sido digna de los jefes militares que los mandaban y de los soldados y guardias que tuvieron por compañeros».

"Solidaridad Obrera" es declara d'acord amb Azafía

«Solidaridad Obrera» d'aquest matí, publica en un lloc destacat la nota següent:

«Nos pregunta «Un curioso» que cómo la SOLI, que es el periódico mejor hecho actualmente en España» —[gracias, compañero! — no ha publicado nada del discurso del presidente Azafía. Tanto como nada... Se dió la noticia que era lo único nuevo que hallamos en ese acontecimiento. Porque lo demás del discurso, sus ideas, sus puntos de vista, sus apelaciones a lo internacional, todo eso ya lo había dicho SOLIDARIDAD OBRERA en sus columnas hace varias semanas. Y la verdad, no era cosa de repetir nuestros propios argumentos aun cuando fueran avalados por una palabra presidencial. Porque esto en definitiva no prueba otra cosa sino que el Sr. Azafía lee todos los días la SOLI. Queda complicado «Un curioso»».

A part la il·lusió que els fa als companys de «Solidaridad Obrera» que el President de la República els llozeixi, volem destacar de la nota reproduïda el seu altíssim significat: l'abrac periodístic de la O. N. T. solista ideix en totes les idees i en tots els punts de vista exposats pel senyor Manuel Azafía en el seu discurs històric.

Aquesta declaració és una nova prova de la coincidència de tots els sectors antifascistes en l'anhel d'un règim profundament democràtic, aquest règim que el President Azafía va definir amb conceptes tan precisos i emocionants.

La suspensió de pagament de lloguers

Com sigui que, per alguns elements dels anomenats inconciliats, hom intenta cobrar indegudament i amb la major desproporció, els lloguers corresponents als mesos de gener i febrer, de pisos i locals destinats a vivenda o comerç, l'Associació de Veïns i Lloguers de Catalunya (U.O.T.) Passell de Gràcia 61 segon, advertint a tots els seus col·laboradors i a tots els lloguers en general, que s'abstinguin d'efectuar el pagament dels anomenats lloguers, complint així les disposicions dictades pel Consell de la Generalitat, que, per ésser format per representants de tots els sectors antifascistes de Catalunya, és l'únic òrgan legítim amb potestat per a ordenar la vida econòmica i ciutadana.

Si, malgrat tot això, hi hagués qui pretengués cobrar els dits lloguers, els inquilins estan obligats a negar-se i a denunciar el fet ràpidament per a procedir a la detenció de tals desproporcionats.

A més, com sembla que alguns lloguers han estat ja en dita lloguera corresponents a gener-febrer aquest Síndic reconeix que es reclami la devolució de les quantitats pagades indegudament. Tinguin en compte tots els inquilins que aquesta mesura de la Generalitat no produeix perjudici a cap element de treball, i que va a ordenar un aspecte de l'economia que s'estava debatent en el major dels desordres i arbitrariats.

S'estén el front lleial a Madrid

Com tou conquistat el Paic de l'Oest per l'Exèrcit Popular

La matinal anterior es portà a cap una d'aquestes operacions que en termes militars hom ha convingut a anomenar cops de mà. Fou qüestió de poc temps el fet que les trinxeres enemigues passessin al nostre poder. Des d'elles les forces republicanes dispersaren els petits grups que quedaven a tret dels nostres fusells.

Pot dir-se que aquesta operació s'ha realitzat sense a penes disparar un tret. Les nostres forces no han tingut ni una sola baixa, puix que la sorpresa de l'operació fou tal que solament els donà temps a salvar-se precipitadament.

L'Exèrcit Popular, en prendre aquesta línia enemiga, queda en una posició magnífica. Des d'ella es bat per complet la cruïlla de dues carreteres, un pont i una línia ferroviària. Tot està sota el foc dels nostres fusells, a una distància petita. Queda cobert un ampli front, des del Parc de l'Oest fins a la Ciutat Universitària, la qual cosa fa encara més anglosa la situació de les forces que tenien la vana pretensió d'entrar a Madrid.

Es tractava de desallotjar l'enemic d'una forta línia de trinxeres i parapets, des d'on dominava gran part del Parc de l'Oest. Com que l'Exèrcit Popular està sempre disposat a la batalla i obeeix les ordres dels seus caps sense cap vacil·lació, per a portar a cap aquest cop de mà, l'alt comandament s'ha hagut de donar l'ordre d'atacar.

Moments abans les nostres milícies havien realitzat algunes incursions pel camp enemig. Arribat el moment oportú, el nostre exèrcit sortí de les seves trinxeres i es llança amb cura i vigilantment damunt les posicions enemigues.

El moviment de les nostres forces fou perfecte, tant que els facciosos no s'hi donaren compte fins que les nostres forces eren a una distància molt curta d'elles. La sorpresa que els va causar la nostra euaça incursió no és per a desdir-se-la. Els rebels intentaren defensar-se, però tot fou inútil: no tingueren temps ni per a disparar els seus fusells. Alguns disparats dels nostres morters foren suficients per a fer-los fugir.

Aleshores entraren en acció els nostres heroics dinamiters, que llançaren llurs bombes contra els facciosos que es varen dissoldre. Alguns rebels intentaren resistir, però les enortades descàrregues dels dinamiters republicans impediren tota mena de resistència.

Les bombes que llançaven els nostres heroics minyons foren seriosos entralls entre els facciosos que fugien.

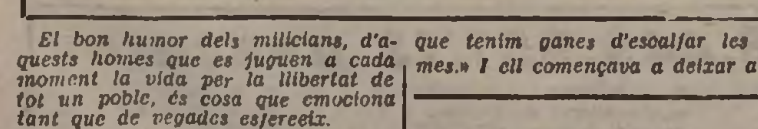
Els rebels, totalment i absolutament desconectats uns dels altres, cada vegada estan en situació més delicada, tant en aquest sector com als Carabanchels i a Uxera, on perden terreny a ulls vistos davant l'empenta de les nostres gloriotes milícies.

El nostre front s'amplia i consolida cada vegada més i no passa dia sense que als rebels no els sigui infligit un nou càstig.

Es pot dir que el Parc de l'Oest ha quedat totalment a poder nostre, car és molt poc el terreny que posseïen els rebels.

Avui, al migdia, els feixistes han volgut prendre la revenja i han atacat les posicions que els havíem arrabassat. La nostra artilleria i les nostres metralladores s'han encarregat de recloure'ls a llurs nius, però no han trigat a ésser desallotjats per les forces republicanes.

CATALANS A L'ARAGO

El bon humor dels milicians, d'aquests homes que es llugen a cada moment la vida per la llibertat de tot un poble, és cosa que emociona tant que de vegades esferreix.

En un dels indrets del nostre sector, les avançades enemigues i les nostres són tan properes, que de les trinxeres estant s'insulten els d'una i altra banda.

Féla dies que dels rengles feixistes, en els moments de calma, se sentia una veu — sempre la mateixa — que insultava, amb les paraules més viles, els nostres. Aleshores, naturalment, responien adequadament, i la cosa feia sempre amb un seguit de trets.

Un dels nostres companys batia aquella veu. Aviat tota li donava «Panzito». I quan ell no dela res, eren els nostres que el cridaven: «Panzito — diem —, fes-nos un discurs, que tenim ganes d'escoltar les armes».

I ell començava a deixar anar: «Moltes vegades només ha parlat de la protecció bona voluntat de les potències feixistes. Sabem que aquesta bona voluntat acaba amb canons alemanys al Rin i a la Mediterrània».

«qualificatius» i fa la tenem armada!

L'altre dia, però, en un moment de calma, es va sentir la veu de «Panzito» que deia: «Fills meus. Els roigs us enganien. Passeu-vos a les nostres línies, que us tractarem bé!»

I en aquell moment, un company nostre que no havia volgut intervenir mai i que sempre havia menyspreat la veu de l'avancada feixista, cridà amb veu que dominava l'aire: «Panzito! O bé no estàs bo, o bé t'han canviat!».

La rialla a la nostra trinxera fou general. Després, tota acudiren al parapet i engendraren tres descàrregues seguides, a honor del nostre company.

Després he sabut que els milicians d'aquella avançada nostra, han demanat que triessin uns dies a rellugar-los, perquè diuen que es divertien més allà que a segona línia.

que tenim ganes d'escoltar les armes».

I ell començava a deixar anar: «Moltes vegades només ha parlat de la protecció bona voluntat de les potències feixistes. Sabem que aquesta bona voluntat acaba amb canons alemanys al Rin i a la Mediterrània».

Mentre el Comitè cercava compromisos, les tropes alemanyes i italianes continuaven la seva marxa a Espanya.

L'articulista no creu en la bona voluntat d'Alemanya i Itàlia.

«Moltes vegades només ha parlat de la protecció bona voluntat de les potències feixistes. Sabem que aquesta bona voluntat acaba amb canons alemanys al Rin i a la Mediterrània».

Mentre el Comitè cercava compromisos, les tropes alemanyes i italianes continuaven la seva marxa a Espanya.

L'articulista no creu en la bona voluntat d'Alemanya i Itàlia.

«Moltes vegades només ha parlat de la protecció bona voluntat de les potències feixistes. Sabem que aquesta bona voluntat acaba amb canons alemanys al Rin i a la Mediterrània».

AJUT CATALA ADMETRA SOCIS

Ajut Català, valent l'increment dels donatius que periòdicament li vénen fent cases comercials, particulars, fàbriques, entitats, centres, casals i altres organitzacions antifascistes, i interpretant el sentit d'ajut que per la seva tasca sent tot Catalunya vers aquesta organització d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha pensat crear socis per fer encara més àmplia la seva obra.

Les quotes seran voluntàries. Lloc d'inscripció: Ajut Català (Caserna d'Esquerra Republicana, Rambla Catalunya, 26, planta baixa.)

JOFRE

La bona voluntat d'Alemanya es mostra amb canons a Rin i a la Mediterrània

Moscou, 28. — Comentant les respostes dels Governadors titllats a l'anunci a la nota britànica sobre la qüestió dels voluntaris a Espanya, Vigils — al diari «Vozes» — diu: «Des de fa alguns mesos, Alemanya i Itàlia, i amb elles Portugal, impedeixen per tots els mitjans la posta en practica del pla de control».

Redactant la proposta a la nota britànica, Goering i Mussolini creien, amb certitud, que havien de respectar el Comitè de Londres, el qual, des de fa mesos, s'esforça a conciliar aliò inconciliable i fer conciliar la intervenció italiana i alemanya a Espanya amb els compromisos de no intervenció.

Mentre el Comitè cercava compromisos, les tropes alemanyes i italianes continuaven la seva marxa a Espanya.

L'articulista no creu en la bona voluntat d'Alemanya i Itàlia.

«Moltes vegades només ha parlat de la protecció bona voluntat de les potències feixistes. Sabem que aquesta bona voluntat acaba amb canons alemanys al Rin i a la Mediterrània».